

॥ ॐ ॥

शहद साही में घुला मिला के
शायरी हम लिखने बैठे ।
बैठे बैठे लिखते गिनते
दर्द हम जो बिकने बैठे ॥
त्या न ओळी फितुर होती..
तुझ्याविना ना आतुर झरती !
असली शायर सावन है..
हम उगा फुकाचे नकली साहीर !!
शहद साही में घुला मिला के..

शहद साही में घुला मिला के
काळजातूनी प्राणपणाने
स्वप्नांच्या लाटेवर विहरूनी
दिल मोरपीशी घनव्याकूळ झुरवूनी
तुझियासाठी गीत गुंफतो!
दिल पागल.. आवारा!! आवरू कसा?
मेरी अलबेला, बस आजा! मेरी शायरी बन जा !!

“मी एकुटवाण्या कट्ट्याचा कितीक वेळा हेवा केला..
पेगुळलेल्या शांततेवर पहडून कितीदा आराम केला..
नीरव निश्चल स्तब्धतेला लवून कितीदा सलाम केला !
त्या मूक तपस्वीतेला गर्दीत रिमझिमताना पाहिले,
बारीश की बुंदोंमें गुँजी वह शायरी अब सुन ले !!”

शहद साही में घुला मिला के
मेघातूनी नव प्रेमतराणे
उसने घेण्या कोशीश झाली
तुम्हे पाने की ख्वाईश केली
तुझिया रंगी चिंब नाहतो
दिल पागल.. आवारा!! आवरू कसा?
मेरी अलबेला, बस आजा! मेरी शायरी बन जा !
शहद साही में घुला मिला के..

— जिगीषा